

[Anders Andersen.]

har været så meget fremme, forøge kødproduktionen i Irland; det er baggrunden for at kunne få en større smørproduktion, og vi ved, der er et ønske fra engelsk side om netop at få denne kødproduktion forøget, og det har Irland brugt som udgangspunkt for at få en større afsætning af smør på det engelske marked. Det vil altså sige, at på et marked, der i forvejen er pristrykket, afslutter man nu aftaler om en forøgelse af Irlands eksport til dette marked. Jeg tror, de fleste, i hvert fald de, der kender til disse forhold, vil give mig ret i, at de priser, man i øjeblikket kan opnå for smørekseport, ikke tilnærmelsesvis er tilfredsstillende på baggrund af de omkostninger, vi har ved at producere denne smørmængde.

Jeg kan altså derfor ikke deltage i den glæde, som udenrigsministeren gav udtryk for; det bliver nemlig dansk landbrug — og derigennem det danske samfund — der kommer til at betale omkostningerne ved det øgede samarbejde, der her er tale om, og disse omkostninger vil blive yderligere forstærket, hvis baggrunden er den forøgelse af kødproduktionen, som jeg nævnte, og som vil skabe større muligheder for en forøgelse af eksporten til fællesmarkedslandene og derved yderligere vanskeligheder for os. Vi har jo momentvis haft disse afgifter, og vi må forstå, at når man nu til april måske sætter orienteringsprisen op inden for fællesmarkedet, da rykker problemet omkring varige afgifter betydelig nærmere ind på livet af os. Jeg ved ikke, hvad udenrigsministeren vil stille op over for denne udvikling; jeg nævner bare, at dette er måske mere nære problemer, men de tegner sandelig i deres økonomiske konsekvenser et alvorligt perspektiv. Det tegner også et alvorligt perspektiv, fordi det understreger det manglende samarbejde og de manglende muligheder for på landbrugsfeltet at få den friere samhandel og mere rimelige stilling for Danmark som EFTA-land, som vi burde kunne få. Her er en væsentlig forskel mellem EFTA og fællesmarkedet, idet det jo i fællesmarkedet har været en ufravigelig forudsætning, at der ikke kunne opnås fremskridt på industriområdet uden tilsvarende fremskridt på

landbrugsområdet. Jeg kan ikke lade være med at anlægge den vurdering, at da dansk landbrug jo stadig væk er en ikke helt ubetydelig erhvervsfaktor, må det være en betænkelig udvikling, at man ikke har fået ændret dette for EFTAs vedkommende.

Må jeg så slutte med et par bemærkninger om udviklingen mere generelt. Jeg lagde mærke til udenrigsministerens bemærkninger og tal vedrørende en vis stigning i landbrugsproduktionen og eksportværdien. Det er rigtigt, at der har været en vis stigning, men jeg håber ikke, at dette blev nævnt for at tilsløre de faktiske forhold, nemlig at vi jo ikke tilnærmelsesvis på grund af denne markedsopdeling har haft mulighed for at følge forbrugsudvidelsen inden for fællesmarkedet op med en større eksport, hvad der under andre forhold ville have været baggrund for. Jeg tror at kunne sige, at dansk landbrug ville kunne have forøget sin produktion betydeligt, hvis man havde været i stand til at skabe de afsætningsmuligheder, der er baggrund for en sådan produktionsforøgelse, og derfor kan disse tal ikke tilsløre, at der på grund af disse restriktioner og på grund af denne markedsopdeling ikke er skabt de tilstrækkelige muligheder for, at dansk landbrug kan følge forbrugsudvidelsen op inden for fællesmarkedet.

Jeg kunne have lyst til at nævne, at siden fællesmarkedet er dannet, er Frankrigs landbrugseksport inden for fællesmarkedet forøget med 250 pct. Den samlede indbyrdes stigning i samhandelen er på 130 pct. Udenforstående landes andel i udvidelsen er på 30 pct. Det har været nævnt, at det skulle man ikke tage så alvorligt, for når man forøgede den interne omsætning, så ville det jo bare betyde, at der ville ske en aflastning på de markeder, der ligger uden for fællesmarkedsområdet, og så ville dansk eksport for landbrugsvarernes vedkommende dér få en gunstigere stilling. Dette er heller ikke rigtigt, for fællesmarkedet har forøget sin eksport til tredjelande, altså uden for fællesmarkedet, med 60 pct. Det har godt nok forøget sin samlede import med 30 pct. — som jeg nævnte før — men hovedparten af denne forøgelse er kornimport som baggrund for den stigende animalske produk-